Sibel'den

tilki
Kitap

deneme
sibel'den
sibel gelbul
ISBN 978-975-2470-68-2
1.Basım, İstanbul, Mart 2018
Genel Seri:180 Deneme Serisi:21

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
www.kitapseyleri.com
iletisim@tilkikitap.com
Yayıncı Sertfikası:28740

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Editör: Sinem Kaya
Kapak Tasarımı: Kamer Su
Mizanpaj: Tuğçe Arıbaş
Depoprint/ İstanbul

Eserin tüm telif hakları yazarda saklı kalmak kaydıyla bu baskı için basım-dağıtım-satış-tanıtım hakları Tilki Kitap©'a aittir.
Eserin tüm yasal ve fikri sorumluluğu yazarına aittir.
Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

sibel'den

sibel gelbul

Candan öte bir can daha varmış. Ve onun adı EVLATMIŞ.

Evladım Eral'a…

Sibel Gelbul,

1972 yılında Mersin'de dünyaya geldi. Anadolu Üniversitesi İktisat Bölümü ve Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Dış Ticaret Bölümü mezunudur. Kendi Fümügasyon ilaçlama şirketi ile ilgili ISPM-15 Operatör belgesine sahiptir. İyi derecede İngilizce bilmektedir. Levent Gelbul ile evli olup, psikoloji bölümü son sınıf öğrencisi ve aynı zamanda Yeniköy Leo Kulübü üyesi Edip Eral Gelbul'un annesidir.

2013 yılında Armoni Dershanesinde İşkur bağlantılı Dış Ticaret eğitmenliği yapmıştır. Dans Eden Spor Kulübünde ve Mersin SMMM Odasına bağlı Dans Gruplarında 6 sene modern halk dans çalışması yapıp çeşitli gösterilere çıkan Sibel Gelbul, Mezitli Lions Modern Halk Dansları Grubu Koordinatörlüğünde en son olarak 11 Mart 2017 tarihinde gösterisini sergilemiştir. Güney ve Yeni Mersin gazetelerinde 4 senedir köşe yazarlığı yapmakta olup aynı zamanda Mezitli Kent Konseyi Başkanı'dır.

Çukurova Genç Girişimci İş İnsanları Derneği'nin Basın ve Medya Başkan Yardımcısı olarak aktif projelere imza atılmasını sağlamakla birlikte, derneğine bağlı olarak Toros Üniversitesi Lojistik Bölümü Öğrencileri Çalışma Proje Koordinatörü ve Doğal Danışma Kurulu üyesidir. 11 yıldır Lion olan Sibel Gelbul, "Lions ailesiyle keyif almaya devam edeceğine" ve "Hizmet Ediyoruz" yolculuğunda, "evreni güzelleştiren bir sinerji oluşturacağına" inanmaktadır.

ÖNSÖZ

Hayatta bir tek başarısızlık vardır, o da denememektir.

Yazarlar, ulaşılmaz insanlardı. Beni yazmaya inandıran, İçel Sanat Kulübü Yönetim Kurulundaki dostlarımdan Yrd. Doç. Dr. Orhan Özdemir oldu. Onca şair, yazar ve edebiyatla ilgili güzel birikimler inancımı kamçıladı. Her şeyin ilk olanı unutulmazmış. Benim ilk yazılarım, İçel Sanat Kulübü Dergisi'yle başladı ve ardından sevgili dostum Mali Müşavir Gökhan Çözeli'nin sorumlu olduğu bir gazetede köşe yazarak devam etti. Sonra Güney ve Yeni Güney Gazeteleri ile çeşitli dergiler derken 4 senedir devam eden birikimlerimin bir kitapta toplanması heyecanıyla, kitabımı ithaf ettiğim oğlum Eral'ın doğum tarihi olan 24 Nisan hedefim oldu.

Hiç planlanmayan bir anda başlayan yazı yazmak benim için bir vazgeçilmezliğe dönüştü. İnsanoğlunun güç elde ettiğinde kimyasının nasıl değişime uğradığını kaleme almak istedim. Çocukluk zamanımdaki özlemlerim, kadın, erkek, çocuk, hırs ve egolar, maskeli gezginciler derken bazen sıcak bazen de şok edici anlatımlarımla ilerledim. Yazılarımdaki kahramanlar ve anlatımlar gerçek yaşanmışlıklardan ibaret olup asla kurgu değildir. Yalanı, gerçeği, aşkı ve hayata dair her şeyi sorguladım.

Bu çalışmanın gerçekleştirilmesinde, değerli bilgilerini benimle paylaşan, kendisine ne zaman danışsam bana kıymetli zamanını ayırıp sabırla ve büyük bir ilgiyle bana faydalı olabilmek için elinden gelenden fazlasını sunan, benden esirgemeyen Gökhan Çözeli'ye, iş hayatımda bana gösterdiği anlayış ve maddi / manevi desteğiyle güç veren ortağım ve aynı zamanda enişte m Mehmet Lobut'a teşekkürü bir borç biliyor ve şükranlarımı sunuyorum.

Teşekkürlerin az kalacağı diğer kahramanlara ve adını sayamayacağım bir çok dostuma beni gelecekte söz sahibi yapacak bilgilerle donattıkları için hepsine teker teker teşekkürlerimi sunuyorum. Ve son olarak beni bu günlere sevgi ve saygı kelimelerinin anlamlarını bilecek şekilde yetiştirerek getiren ve benden hiçbir zaman desteğini esirgemeyen, bu hayattaki en büyük şansım olan aileme, eşime, yeğenlerime, kardeşlerime ve "İLHAM KAYNAĞIM, NEFESİM" dediğim Oğlum Eral'a sonsuz teşekkürler.

PORTAKAL ÇİÇEĞİNİN BÜYÜSÜ

Bilir misin portakal çiçeğini?

Hiç kokladın mı?

Ne zaman ismini ve kokusunu duysam aklıma memleketimin yaz aylarındaki akşamüstlerini düşündüren çok amaçlı çiçek "PORTAKAL ÇİÇEĞİ" siniyor içime…

İçinde yaşadığımız depresyondan çıkararak, kokularıyla enerji seviyemizi yükseltmeyi doğal olarak gerçekleştiriyor. Güzelliği ve kokusuyla sizi büyüler; akla ilk gençliği, ilk aşkı, ilk hayal kırıklıklarını getirişi… Bahar aylarında Mersin sokaklarında mis gibi yayılan saf çocukluk, saf memleket, saf bütün güzel duyguları yaşatır. Adeta Mersin'in süsüdür. Parfümüdür.

Ve ben, tüm çocukluğumun, gençliğimin, hayatımın, her köşesindeki hatıralarımı, tekrar tekrar yaşayarak yürürüm Mersin'in portakal çiçeği kokan sokaklarında. İçime öyle bir çekerim ki nefesimi vermeye imtina ederim... Güzel duygulara bürünürüm. Sakinleştirici etkisi yaratır.

Böyle bir güzel koku nasıl fark edilmez?.. Eminim hepiniz aynı duygular içindesiniz…

Benim portakal çiçeği kokusunu fark edişim 11 yaşlarında başladı. Baharın müjdecisi olarak tanımlardım. Sağlık Mahallesi'nin tüm komşuları, akşamları sandalye ve çaylarını dışarıya çıkarır, bir araya gelerek o güzel büyülü kokunun etrafa yaydığı olumlu enerjiyle çaylarını yudumlar, sohbetler ederlerdi. Biz çocuklar da akşam saati olmasına rağmen sokakta ailelerimizin varlığından aldığımız cesaretle körebe oynardık. Herkes portakal çiçeği kokan sokaklarda ruhlarını yıkamalı. Yeniden sevgiyi ve "aşk"ı hatırlamalı... Baharları benim şehrimde bir başka olur yaşamın kokusu… Çocukluğumun kokusu...

Hissettiğiniz portakal çiçeği kokusunda, mutlaka bir dilek tutunuz... İnsanın içinde birçok şeyin yeniden başlayabilme enerjisi yaratması umuduyla…

ANNEM

Anneler, her şeyi görmeseler bile kalpleriyle duyarlar.

Ostrovski; "Bütün sıkıntılarımızda canını sıkabileceğimiz, her türlü nazımızı sineye çekebilecek süper insandır o." demiştir.

Her an elimizin altındadır.

Sırtımızı yasladığımız dağdır.

Varlığı gücümüze güç katar. Sinirlendiğimizde hoyratça davranabiliriz. Bizden asla vazgeçemeyeceğini biliriz.

Ne yapsak, ne etsek, ne kadar canını sıksak da "annelikten" istifa edemeyecektir.

Her yıl mayıs ayının ikinci haftası Anneler Günü kutlaması yapılır. Ben her zaman olduğu gibi bir günlük kutlamalara karşıyım. Bir günü değil her günü Anneler Günü yapalım... Annelerimizin değerini bilemediğimiz o kadar anlar var ki... En çok da onların yaşı ilerlediğinde yaşlanmalarını kabul edemeyiz... Hasta olmalarını hiç istemeyiz... Hep dinamik, güçlü, mutfakta mis gibi kabaran kekler yapan annemiz olsun isteriz. Biz büyüdükçe onların yaşlandığını ve bize ne kadar çok ihtiyaçları olduklarını aklımıza getirmek istemeyiz. Düşüncesizlikten değil, yaşlandıklarını kabul edememektendir... Ben annemin elinden tutarak doktora götürdüğüm bir gün; "hiç hasta olmanı istemiyorum" dediğimde annemin söylediklerini unutamıyorum; "Sen çocukken elinden tutarak seni her hafta doktora götürürdüm. Zor yürürdün, kardeşlerin küçüktü ama ne yapayım, senin iyi olman için usanmazdım. Şimdi sana eziyet çektiriyorum, seni yoruyorum ve hatta telefonlar geliyor işinden ediyorum." demesiyle, en hasta anında bile evladını üzdüğünü düşünmesi... "Ağlarsa anam ağlar gerisi yalan ağlar." atasözünden de anlaşıldığı gibi insan dara düştüğü zaman onu hiçbir zaman terk etmeyen, onun için üzülen, çabalayan sadece annesidir.

Anne olmak, "anne" kelimesinin bir çocuk için güven anlamına geldiğini bilmektir.

Bizi her şeyden koruyan kanatsız meleklerdir. Ben de bir anne olarak çok derinlerde hissettiğim duygularımı aktarabilmem kolay oluyor. Annesini küçük yaşta kaybetmiş olanlar, büyük acı yaşamış kişilerdir. Hiç günü falan beklemeyin, annenizi arayın ve bu öğlen arkadaşınıza ayırdığınız zamanı anneniz için kullanın. Klişe bir gün ve davranış sergileyip kahvaltıya veya yemeğe götürüp, bir de hediye verip sonra da Facebook'ta bir fotoğraf paylaşıp "annem, günün kutlu olsun" lütfen yapmayın. Sevgimize, konuşmamıza ve bizimle paylaşacak zamanlara o kadar çok ihtiyaçları var ki… Sonuç olarak ona sevgi gösterin…

Anne olmak, bu yazıyı yazarken bile duygulanıp ağlamaktır...

İyi ki varsın ve iyi ki benim annemsin, başımızın tacı, aziz varlığımızsın…

ANNELERİMİZE…

ANNEM'E...

EYLÜL, HÜZÜN VE BEN

"Sonbahar bir hüzün mevsimi…" Gelen gider, giden gelmez... Güzel olan her şeyi yitirdikçe sol yanımızda şiddetli bir sızı hissederiz. Son günlerde çevremizde olup, değer verdiğimiz insanlardan bazıları, dallarından kopan yapraklar misali birer birer toprağa düşüyor. Bu kopuşlar her kopuşta ömrümüzden bir taşı daha azaltıyor... Sevinç gözyaşları ile hüzünler hayatımızdan bir rüzgâr gibi gelir geçer...

Ben tüm sevdiklerimi Eylül ayında yitirdim. Korkularım nedensiz değil!

Hep kimi kaybedeceğim diye Ağustos ayı sonrası direkt Ekim'e geçmek isterim. Saçma gibi gelse de hiç şaşmadan devam ediyor. İnsan feryat eder, insan kahkahalar ile bu hallere şahit olur. Oysa her mevsim aşktır. Her kışın ardından yeniden diriliş vardır. İlkbahar tazedir. Çiçekler açtırır. İki bedende tek olmak zamanıdır. Yaz gelir, sonra mutludur âşıklar. Kıskanmalar, güven, karışır her şey birbirine. Sonra kara kış hâkim olur. Soğutur, hapseder ruhları kendi bedenlerine. Tatlı tatlı esen rüzgârdan sonra yağan yağmurlar da sona eren güzelliklerin ardından dökülen gözyaşlarını andırır. Aslında doğanın bu hali ne çok şey anlatır! Anlayana...

Ölüm karşılığında çaresizlik hâkim olur. Sessizce çığlık atarsınız. Öfke selinin içinde boğulursunuz. Koşturmalar, mücadele... Ve hatta aldığın nefese bile isyan edersin. Gözlerin ötesi görülmeyen okyanusa bakar misalidir. Sesleri işitemezsin. Kendine hapsolmuş, sonsuza kadar kilitlenmişsindir.

Ne zaman son bulacağı belli olmayan bu hayat yolculuğunda, bakış açımızı tazelemek isteriz. Sevgi tohumları ekmek isteriz sevgisiz gönüllere. Kırgınlıkları arkamıza alıp, "bir fırsat daha verelim" deriz. Kimine kardeş, kimine dost, kimine yaren oluruz. Bilinmez ama Eylül hep hüzündür…

Eylül bu, acıtır… Gözler senin yemyeşil halini de bilir. Sararsan da, solsan da kalpler yine sevecek...

Hüznü kış uykusuna yatırıp, mutluluğa hep birlikte uyanmak dileğiyle…

Yaz geçti, söz gelimi midyelerden yorulduk
Eni boyu belirsiz bir ıslaklıktan
Upuzun gündüzlerden, sevimsiz otellerden
Eylül ki, sorabilir mi
Hüzünler iç kamaştırıyor, aşklarsa niye yoksul
Bir asfaltın kuru sıcak soğuğundayız
Oysa bir deniz feneri mevsimsiz ölür baylar.

Edip Cansever

BABAM'A...

HER ŞEY SENİN ELİNDE

Zaman zaman içinde iki kız kardeş varmış, nasıl akıllılarmış anlatamam. Etrafındaki ve okuldaki tüm bilgi onlara yetmez olmuş. Bir gün anneleri onları dağdaki bilgeye götürmeye karar vermiş.

Kızlar, bilge adamla bir süre çok şeyler öğrenmişler, sonra sıkılmaya başlamışlar, "Bilgenin bilemeyeceği bir soru bulmamız lazım" diye düşünmüşler.

Kızlardan biri bir gün "Buldum!" diye sevinmiş. "İki elimin arasına bir kelebek alacağım ve bilgeye soracağım 'Avucumun içinde bir kelebek var. Canlı mı, ölü mü?' 'Ölü' derse kelebeği bırakacağım, 'Canlı' derse avucumu hafifçe bastıracağım. Her ne derse desin cevabı bilemeyecek." Kız kapalı tuttuğu ellerini bilgeye doğru uzatmış. Sormuş

"Avucumun içinde bir kelebek var; canlı mı, ölü mü?"

Bilge adam cevap vermeden önce uzun süre kızın gözlerine bakmış, bakmış demiş ki "Senin elinde... Senin elinde! Canlı kalması da senin elinde, ölü olması da."

Yalnız kalmak da, mutlu olmak da her şey bizim elimizde. Sevgiliye duyulan hasret ay ışığındadır. Bugün gökyüzü bana yeşil görünüyor. Görmek istediğiniz renk neyse odur. Nefret ettikleriniz varsa çıkarın gözünüzden, gönlünüzden. Kahkahalarınız çevrenizde inlesin. İnsan sadece suçluyken kaçmaz. Bazen suçlandığın için de kaçarsın. Kaçmayacaksın!.. Üstüne üstüne gideceksin. Bazen gençliğini kaçırıp bazen de geleceğini kaçırma endişesi yaşarsın. Yaşamayacaksın!.. Her yaşının kıymetini bilerek herkese inat özgürce yoluna devam et. Nefes al ve aldığın sürede ver. Hayatının akışına güven. Bir garip zaman paradoksu içindeyiz. Bazen Zoro filmindeki gibi herkesi kurtaran bir kahraman, bazen de Robin Hood olasım geliyor. Biliyorum ki bunlar sadece filmlerde olur. Kendimizin uyabileceği bir çıta ve skala bulmalıyız. Karşılaştığımız her zorluk bizi olgunlaştırırken, kendi şansımızı da kendimiz yaratmalıyız.

Bir ömür heba etmek de, etmemek de avucunuzun içinde…

İYİLİK YAP, HEYBENE AT

İyilik, karşılık beklemeden yapılmalıdır. İyilik ettiğin kimse senden iyilik gördüğünü bilmese de Allah iyilik yaptığını bilir ve seni ya bu dünyada ya da öteki dünyada mutlaka ödüllendirir. Halis niyetle yapılan hiçbir iş karşılıksız kalmaz. "İyilik et denize at, balık bilmezse Halik bilir." atasözünün anlamı...

İnsanları mutlu eden binlerce formül sayabilirim. Benim formülüm başkaları için bir şey yapmaktan aldığım hazdır. O şeyi yapmaya duyulan büyük istekle, içimden gelen bir duygu. Ne yazık ki, dışarıdan insana yüklenilmiyor. Doğuştan tutkulu olmak gibi bir şey. Bunları desteklemek adına başkalarını da harekete geçirmek gerekir. Şart değil ama takımla her şey daha güzel olur. Başkalarında sende olmayan malzemeler vardır ve yapacağın şeyi zenginleştirirler. Bunun için onları motive etmen gerekir; bu kolay değildir. Genellikle herkes, çok istekli birinin iyimserliğiyle kıpırdanmaya başlar. Önce istedim, takımı kurdum, motive ettim ve bir ya da birkaç kişiye dokundum. Kim bilir bu dokunuşla kaç kişinin hayatını değiştireceğiz. Sabah güneşinin ışıltısıyla keyifle içilen kahvenin mis kokusunu aldım. Her şeyden öte "iyi ki varım." dedim.

İyilerin, iyilik yapmak isteyenlerin kendi aralarında örgütlenmeyişleri, onları ister istemez kötülerin (kötü yerine bencil, kendinden başkasını düşünmeyen de diyebiliriz) yönetimi altına sokmaktadır. Kendi hayatları hakkında iyi bir karara sahip olamayanlar, başkalarının hayatları hakkında karar verici olamazlar. Bizden görünüp, bizden olmayan, bencil, yapanı eleştirip, hiçbir şey yapmayan silik, renksiz ve idealsiz, insanlığa verecekleri bir şeyleri olmayan kişilerden uzak durun ki, kendi çukurlarında kavrulsunlar. Peki bu insancıklardan arınma nasıl olacak?

Daha çok adımlar atıp, ileriye koşmaya devam ederek.

Taklitlerden sakının. Çin'de üretilen taklit ürünlerin ömrü ne kadar kısaysa, ilk etapta orijinal gibi görünse de ucuzdurlar ve anında arıza verirler. İyileri ve iyilik yapanları taklit edenlerin de durumu bundan

Sibel'den

Sibel Gelbul

9 789752 470682

Sibel Gelbul

Sibel'den